

37 Ozdravitev gluhonemega

Enajsta nedelja po Binkoštih

Marko 7,32-37; 32

Tedaj so mu privedli gluhega, ki je tudi težko govoril, in ga prosili, da bi položil roko nanj. Vzel ga je k sebi, stran od množice, mu položil prste v ušesa, pljunil in se dotaknil njegovega jezika. Ozrl se je proti nebu, zavzdihnil in mu rekel: »Efata!« to je »Odpri se!« In takoj so se mu odprla ušesa, razvezala se je vez njegovega jezika in je pravilno govoril. Jezus jim je naročil, naj tega nikomur ne povejo; toda bolj ko jim je naročal, bolj so oznanjali in nadvse osupli so govorili: »Vse prav dela: gluhim daje, da slišijo, nemim, da govorijo.«

17. april 1872

Trenutno ozdravljenje gluhonemega, opisano v teh verzih, je bilo eno izmed tistih dejanj, s katerim Sem, od časa do časa, moral podkrepiti Moj nauk tako, da so Moje učence in ljudi, ki so Mi sledili, dejanja prepričala o Božjem izvoru Mojih besed. Ta dejanja so bila tudi mišljena, da utemeljijo in dokažejo Mojo prisotnost na vaši zemlji kot poslanstvo, ki je višje od poslanstva prerokov in Božjih odposlancev. Ob navidezni čudežih čarovnikov in Esenov, so bili ljudje navajeni, da vidijo stvari izvedene pred njihovimi očmi, česar niso mogli dojeti, pripisujoč temu ali onemu ime ali moč, katero ni imel. Zaradi tega Sem v glavnem izvajal ozdravitve ali takšne čudeže, kakršne tisti žonglerji in čarovniki niso mogli niti najmanj verjetno izvesti.

Kar se tiče samega dejanja ozdravitve in načina, ki Sem ga izvedel, ima to globlji duhovni pomen, kakor pa samo ozdravljenje gluhonemega, da bi lahko pričal o Meni in Moji čudežni moči. Nisem potreboval čaščenja; pravzaprav - kakor eden izmed verzov jasno navaja - sem Jaz prepovedal ozdravljenim in prisotnim, da o teh dejanjih govorijo naokrog. Vendar se je to Mojo zapoved le malo upoštevalo, kajti prepoved le ojača slo po grehu. Moj učenec Peter, je to čutil, ko je zavzdihnil: "Če ne bi bilo zakonov, ne bilo nobene nuje, da se jih prekrši!" S temi besedami je odkrito priznal šibkost človeške narave in istočasno posvaril ljudi, naj ne bodo preveč prepričani o tem, da so dosegli določeno moč tako, da ne bi nepričakovano padli vse globlje.

Da bi vam omogočil razumevanje duhovnega pomena ozdravitve gluhonemega, se osredotočite na besedi "gluh" in "nem" in nato poiščite duhovni ključ iz podanih razlag.

To dejanje je vzeto kot osnova za nedeljsko pridigo z namenom, da vas privede bližje k Meni. Kajti morate spoznati, da za vsako besedo, ki Sem jo izgovoril in celo še bolj za vsakim dejanjem, ki Sem ga izvedel med Mojim življenjem na zemlji, leži duhovni pomen, ki je veliko bolj pomemben, kakor samo dejanje, priložnost ali okoliščine, pod katerimi Sem razglašal Moj nauk ljudem, ki so Mi sledili. Vsaka Moja beseda ima veliko bolj daljnosežen pomen, kot so slutili Moji poslušalci in kot ga je našla večina današnjih preučevalcev Svetega pisma.

Torej Bom sedaj razložil pomen besed "gluh" in "nem" bolj podrobno tako, da nam bo lažje poiskati z duhovnimi ustreznostmi oziroma korespondencami, kaj se prilega Mojemu namenu sedaj in kaj je že takrat bila podlaga za Mojo besedo "Efata", in za

dejanje, kakor tudi za osebo, nad katero je bilo to dejanje izvedeno. Ni bilo naključje, da Sem moral ozdraviti gluhtonemega na ta poseben način, medtem ko je bilo ob drugih priložnostih slepim, pohabljenim, gobavcem in drugim zdravje vzpostavljeno samo z Mojo besedo ali s polaganjem Mojih rok.

Glejte, da bi dojeli to duhovno, si moramo bližje ogledati besedi "gluh" in "nem", nakar se bo vse, kar sledi, razjasnilo samo od sebe.

Biti "gluh" je stanje v katerem notranjemu duhovnemu človeku primanjkuje eden izmed čutov in je prikrajšan za mnogo tolažbe in duhovnih vplivov zunanjega sveta, ki se stekajo k zdravemu človeku od vseh strani preko sluha. To mu dokazuje, da je celo v nihanju snovi, ki proizvaja zvok, nekaj veliko večjega in bolj duhovnega, kakor misli; kajti občutek zvoka - od najmanjšega tona do največje glasbene ubranosti ali celo višjih izrazov vseh duhovnih idej v svetu - oblikuje največji razpon užitkov, vzrokov in prikazov Moje Božanskosti in večnosti v vsem materialnem stvarstvu, ki so gluhemu vsi nepoznani in zakriti tako, kakor so barve slepemu, posebno še, če takšno stanje traja od rojstva.

"Nem" je zopet nasproten "gluhemu". Medtem ko je pri gluhemu notranji človek, zaradi pomanjkanja sluha, prikrajšan za tisoč učinkov zunanjega sveta, mora nasprotno nem, prikrajšan za podporo govora, trpeti svojo nezmožnost sporazumevanja preko največjega in vsestranskega organa za zvok in govor, za vtise, ki jih sprejema iz zunanjega sveta, odražajoče v notranjemu jazu. Največ kar je, ima na razpolago, poleg gestikulacij in znakov, še nerazločne glasove.

Kakor Sem vam že povedal pri nekem drugem sporočilu, je medsebojno sporazumevanje osnovna potreba, ter potreben pripomoček za napredovanje na duhovni poti. Torej je jasno, da mora nem človek biti prikrajšan za velike užitke, ki se jih zave samo takrat, ko želi s sporočilom izraziti to, kar je prejel iz zunanjega sveta.

Sedaj, ko Sem vam podrobno razložil pomen teh dveh besed in slabo stran prve ali druge nezmožnosti, lahko sami oblikujete predstavo o teh bitjih in ljudeh, katerim ne samo, da primanjkuje eden od teh dveh čutov, temveč kar oba.

V tem pogledu ne obstaja nobeno občutenje ali sprejemanje ubranih skladnosti, ki prihajajo od zunaj, niti ne prihaja do odražanja njihovih vplivov na notranjega človeka. Ta pomanjkljivost predstavlja ogromno prepreko za duhovni napredek; kajti tisti, ki lahko sprejema zunanje vplive, preko drugih načinov, kakor preko sluha, in sporoča, kar je prejel, samo s pomožnimi sredstvi, zamuja veliko priložnosti v Mojem stvarstvu, kar pa drugi, ne da bi se zavedali, prejemajo tako brezmejno in obilno.

Tukaj leži vzrok, zakaj so Me ljudje tistega časa prosili, da pozdravim tega gluhtonemega. Vodila jih je misel, naj tudi on sliši Mojo Besedo in da bo zmožen - ko

je enkrat njegov notranji jaz nahranjen z nepričakovanim duhovnim obiljem - dojeti svoje lastno in tudi Moje poslanstvo na zemlji.

Tako mnogi ljudje še vedno, tudi sedaj, zamašijo svoje duhovno uho pred Mojo stvaritvijo in Mojim naukom in do današnjega dne je za mnoge Moje celotno stvarstvo neumna mešanica mase in materije, katerih zakoni po njihovem mnenju, obstajajo samo naključno. Mnogim kličem: "Efeta!", to je, "Odmašite ušesa in prisluhnite pesmi radosti celotne narave, ki ne pridiga nič drugega, kot o ljubezni, od najmanjšega atoma do največjega središčnega sonca! Odmašite ušesa in prisluhnite globokemu duhovnemu znanju, ki vam je podano v Mojemu nauku z namenom, da se vzgojite za nekaj višjega, nekaj večjega, kakor so same rastlinojede in mesojede živali, ki so obdarjene z večjim razumom, kot preostale!"

Mnogim kličem vsak dan, vsako uro, celo vsak trenutek. Na ta način jim vsako čustvo, vsaka ideja, ki ne more biti plod mase ali materije, jasno kaže, da je v vsakemu telesnemu živalskemu človeku skrit duhovni višji človek, ki je mišljen, da poduhovi zunanjo osebo in jo naredi za dostojni ovoj notranjega človeka in ustvarjenega bitja, ki je v čast Stvarniku.

In glejte, tisoči so se obsodili na nemost in gluhost. Ne dojamejo, kakšen učinek želi na njih imeti neizmeren zaklad duhovnih blaženosti v Moji naravi; takšni so hladni ali onemeli, ko sprejemajo te vtise. Vsa duhovna skladnost gre neopažena mimo njihovih ušes in njihov notranji jaz je prazen ali napolnjen samo z vtisi najnižjega področja materije ali občutkov, ki jih poniža oziroma degradira iz človeške stopnje na živalsko.

Njihova notranjost je prazna in ker niso sposobni dati ničesar, kar ima duhovno vrednost, tudi ne prejemajo tega od ostalih. Kajti za njih obstaja samo materija in vse duhovno je za njih proizvod duševnih motenj.

Z besedami, katere vam že nekaj let dajem, kličem: "Efeta!" Mojim grešnim otrokom, polagajoč Moje prste na njihova ušesa, da bi jih rešil, dokler je to še mogoče, preden bo vsa narava zabučala v njihovih ušesih z zvoki trobent, namesto v nežnih sozvočjih, stvari, ki jih nočejo razumeti, ko se poučujejo na prijateljski način.

Nisem ustvaril ljudi, da bi bili gluhi za vsa Moja dela, niti nisem Moje stvarstvo oskrbel z obiljem čudes, da bi bilo nema knjiga Mojim duhovnim bitjem.

Nič v Moji celotni naravi je ali naj bi bilo gluho in nemo! Vse, kar živi naj sliši glas svojega Stvarnika, svojega Očeta. Kajti On želi napolniti duše Svojih ustvarjenih bitij z vtisi Njegovih stvarjenj na takšen način, da je vsa radost obstoja vsebovana v občevanju s tem, kar se lahko vidi, čuti ali sliši.

Moja narava naj ne bo onemela; kajti "onemel" je toliko, kot "duhovno mrtev". Z

vzkliki radosti naj vse priča, da je živo, uživajoč življenje in prepoznavajoč svojega Stvarnika, svojega ljubečega Očeta, v vseh stvaritvah zunanjega sveta. S tem naj bo materialno stvarstvo temelj za duhovno in duhovno stvarstvo naj poduhovlja vse, kar je materialno.

Nič na svetu naj ne bo gluho ali onemelo, še najmanj pa človek, ki v sebi, kot končni izdelek materialnega stvarstva na tej zemlji, nosi Mojo podobo!

Kakor Sem ponovno obnovil sluh gluhonememu, da lahko sedaj sliši kako Me vse v naravi časti, tudi ni bil več onemel, da bi mu omogočil, da se pridruži pesmi radosti in Me prepoznal tako, kot svojega Gospoda, kakor tudi kot svojega ljubečega Očeta.

Tudi vi naj bi sami sebi dovolili ozdravitev tako, kot Sem ozdravil gluhonemega, da bi - nič več gluhi za Moje besede - lahko glasno razglaševali ostalim, z močjo vašega glasu, polnega prepričanja, da so dejanja in čudeži, ki Sem jih izvedel pred skoraj dva tisoč leti, namenjeni samo sporočilu o duhovnosti, kar Sem imel v mislih s celotnim človeštvom, ko Sem ga ustvaril in ko Sem vas ljudi postavil za gospodarje te zemlje!

Nisem imel namena, da bi bila Moja bitja gluha in onemela, temveč Sem jih želel vzgojiti za Moje kraljestvo z odprtimi duhovnimi ušesi in zgovornim jezikom, da bi slišali Mene in Moje stvarstvo in odkrito razglašali: "Hozana na višavah! Blagoslovljen Tisti, ki je podal to izredno milost, da se Ga sliši in nam istočasno dal tudi sredstva za občevanje z ostalimi o tem, kar srno slišali, da ne bi bila to samo naša lastna, temveč naj postane skupna lastnina vseh, ki želijo postati Njegovi otroci!"

Torej želim, da Mi ponudite vašo dnevno čaščenje z namenom, da dokažete celemu svetu z besedo in dejanjem, da niste, med Mojim poslanstvom, bili niti gluhi niti nemi!

Upoštevajte to za vašo odrešitev, kot tudi v korist vašega bližnjega! Amen.

[Gottfried Mayerhofer](#)

Gospodove pridige